BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ weblapunk: refkeresztur.hu
❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ ADÓSZÁMUNK: 18192232-1-42 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42 REFORMÁTUS EGYHÁZ ADÓSZÁMA: 0066
Lelkipásztoraink: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; lp.rkeresztur@gmail.com szabadnapja: kedd; Jani Lívia ☎ 06-30-835-4917; szoborka@gmail.com szabadnapja: szerda
❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651 ❋ Urnatemető információ Szabó Zsuzsánál ☎ 06-70-3216838 szzsueva@gmail.com, Ügyintézés: csak SZERDÁN délután (15.00-18.30)!
Urnatemetőnk nyári nyitva tartása: vasárnap 8.00-12.00; szerda 9.00-11.00 és 15.00-18.30

ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- Köszöntés
- Kezdő ének: 329:2 *(„Nem éltem még …”)*
- Keresztelés: *Haraszti Kornél*
- Ének: 134:3 *(„Megáldjon téged az Isten …”)*

- Fohász
- Olvasmány (ld. középen ⇨)
- Imádság

- Igehirdetés előtt: 266:1 *(„Egek nagy Királya…”)*

- Alapige (ld. középen ⇨)
- Igehirdetés (ld: a túloldalon)
- Csendes imádság
- Ráfelelő ének: 261 *(„Kegyelmes Isten, kinek kezében…”)*
- Imádság
- Miatyánk

- Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)
- Születésnaposok köszöntése

- Záróének: 266:3-4 *(„Zengjen minden szívben…”)*
- Áldás

- HIMNUSZ

ISTENTISZTELET
2020. augusztus 9.
„VAGYOK” *címmel*

Igét hirdet és keresztel: Jani Lívia lp

OLVASMÁNY: 2MÓZ 3,1-10

1 Mózes pedig apósának, Jetrónak, Midján papjának a juhait legeltette. Egyszer a juhokat a pusztán túlra terelte, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez. 2 Ott megjelent neki az Úr angyala tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. Látta ugyanis, hogy a csipkebokor tűzben ég, de mégsem ég el a csipkebokor. 3 Akkor Mózes ezt mondta magában: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor? 4 Amikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok! 5 Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz! 6 Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor Mózes eltakarta az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre. 7 Az Úr pedig azt mondta: Megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam segélykiáltásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájdalmukat. 8 El is megyek, hogy kimentsem őket Egyiptom kezéből, és elvigyem őket arról a földről egy jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre: a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és a jebúszi nép helyére. 9 Bizony, eljutott hozzám Izráel fiainak segélykiáltása; látom is, hogy mennyire sanyargatják őket az egyiptomiak. 10 Most azért menj! Elküldelek téged a fáraóhoz: vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból!

ALAPIGE: 2MÓZ 3,11-15

11 Mózes azonban ezt felelte erre az Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kivezessem Egyiptomból Izráel fiait? 12 De Isten azt mondta: Bizony, én veled leszek! Ez lesz annak a jele, hogy én küldelek: Amikor kivezetted a népet Egyiptomból, ennél a hegynél fogjátok áldozattal szolgálni az Istent. 13 De Mózes azt felelte Istennek: Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik? 14 Isten ezt felelte Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Majd azt mondta: Így szólj Izráel fiaihoz: A „Vagyok” küldött engem hozzátok. * 15 Még ezt is mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izráel fiaihoz: Az Úr, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene küldött engem hozzátok. Ez az én nevem mindörökre, így szólítsatok engem nemzedékről nemzedékre!

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- Beszámoló: a héten két gyülekezetünkhöz tartozó pár is Isten áldását kérte közös útjára: *Dombi Bence* és *Alexa*, illetve *Rákóczi Dániel* és *Szántó Réka*

- Szabadságokról:
  - Sóskuti Zoltán lp. aug. 16-ig
  - Jani Lívia lp. aug. 10-től
  - HELYETTESÍT: Kisturi Eszter gyakornok (06-30-613-9580)
- *Szerdán 9.00:* **Bibliaóra**
- *Szerda 15.00-18.30:* ***Ügyeleti idő***
- *Pénteken 17.00 kezdettel* **Ancora IFI**
- *Vasárnap 9.00:* **Ima Kör** és **Kánon Kör**
- Egyházközségünk adakozást hirdetett beosztott lelkészi lakásra.
- Ünnepi TOTO – honlapon is elérhető, visszaküldés aug. 23-ig. Eredményhirdetés augusztus 30-án. Főnyeremény – ünnepi torta

Az Úr legyen gyülekezetünk őriző Pásztora!

… Miért indultatok ma el? Kihez indultatok ma? Nem mindig könnyű ezeket a kérdéseket megválaszolni. Nem mindig kristálytiszták még magunk előtt sem a vágyaink, a céljaink, az úticéljaink, még Istennel kapcsolatban sem. Valóban vágyjuk a Vele való találkozást? Valóban szomjazunk az egek nagy Királyának jelenlétére, hogy intsen és segítsen? Valóban ŐT akarjuk tisztelni, valóban ŐT tiszteljük? Maradjanak ezek a kérdések velünk, mert életbevágó, hogy milyen választ adunk rájuk. Ebben pedig Mózes és elhívás története lesz számunkra segítségül, a sokszor emlegetett égő csipkrebokros találkozás.

Mózes (is) egy olyan korban élt, ahol számtalan istenség volt a köztudatban. Hallott Izrael Istenéről: aki különös módon mentette meg az őseiket az éhhaláltól, aki miatt akkor Egyiptom földjén telepedtek le és jó létben élhettek, a nagy családból nagy nép lett. Azóta azonban nagyot fordult a világ: a jólét helyett kényszermunka van, a fiúgyermekekre halál vár, az atyák Istene pedig néma. Aztán ahogy nevelkedett Mózes, Egyiptom hercegeként, megismerte az egyiptomiak számtalan istenét. Majd már felnőttként, a maga uraként döntött életről és halálról, agyonütött egy egyiptomit, amikor egy héber férfit vert. Aztán menekülve Midján földjén köt ki, ahol családot alapít, az apósa pedig Midján papja lesz. Mózes előtt tehát számtalan isten képe volt, amikor az égő csipkebokorig eljutott, ott azonban az élő Isten szólítja meg őt és rövid beszélgetés után, azzal a feladattal bízza meg, hogy vezesse ki a nyomorúságban lévő népet Egyiptomból. Mózes is vágyhatott az Istennel való találkozásra, de arra biztos nem, hogy vissza kelljen mennie oda, ahol gyilkolt, oda, ahol az egyiptomiak halálra keresték, a saját népe megvetette. Ráadásul azért, hogy az egész nép élére álljon. Ebben a pillanatban Mózesnek mindennél jobban szüksége volt arra, hogy tudja, ki küldi őt, hogy határozottan tudja, ki az élő Isten, hogy legyen kibe, legyen mibe kapaszkodnia. Legyen „a ki az élő Isten” kérdésre egyértelmű, megnyugtató válasza. Bizonyosságra van szüksége, ismeretre, amivel kezében tarthatja a szálakat, Istent és az erejét is. Vajon nem vagyunk-e mi is így? Az Istennel való kapcsolatunknak a bizonyosságát abban megélni, hogy Istent pontosan ismerjük, az erejét tetszésünk szerint használhatjuk, hogy mindent kézben tarthatunk. Halljuk meg, ahogy nekünk is bemutatkozik ma Isten és ezt mondja: Vagyok, aki vagyok!

Mit jelent ez? Vagyok, aki vagyok. Először is azt, hogy Isten teljesen más, mint mi. Bemutatkozik, de nem fedi fel magát, nem szolgáltatja ki magát Mózesnek a maga teljességében. Miközben sok mindent elárul, határt is húz a megismerhetőségében.

A héber nyelvben a létige jelen és jövő ideje ugyanúgy van, így a „Vagyok, aki vagyok” többféle fordítással bír: *Vagyok, aki leszek. Leszek, aki vagyok. Leszek, aki leszek.* Isten, úgy mutatkozik be, mint aki az örökké élő, a soha el nem múló, az élet forrása. És ez nagyon más, mint minden e földi világon, ahol lépten nyomon az elmúlással találkozunk. Sőt! Ami, vagy aki kapcsolatba kerül az élő Istennel, életet nyerhet Tőle. Mózes előtt ott az égő csipkebokor, ami el nem ég. Ez a nagyon más, ez az egyszerre vonzó és félelmetes, amiben megmutatkozik Isten jelenléte, a szent, mert Isten jelenléte megszenteli a hétköznapit is. A szentnek azonban határa van, ott a csipkebokornál hangzott a „vedd le a sarudat!” és a „ne gyere közelebb!” is. A szent megállít, alázatra késztet. A szent Istennel ma is találkozhatunk! Találkozhatunk, amikor úgy lépünk be egy templomba, vagy úgy lépünk ki a természetbe, hogy ott elfogynak a szavaink, egyszerre kicsik leszünk és sebezhetőek és mégis valami gyönyörűségben van részünk, mindaz, amit látunk a hatalmas, szent Istenről beszél számunkra.

Szentek legyetek, mert én szent vagyok! több helyen is olvassuk ezt a Bibliában. Talán tapasztaltuk is, hogy vannak olyan emberek, akik úgy élik Istennel az életüket, hogy azon meglátszik Isten jelenléte – tükröt tart elénk, amikor azt látjuk, milyen kitartással, hűséggel, szeretettel hordozza valaki a saját, vagy a másik terhét. Egyszerre vonzó számunkra, csodáljuk, hogy hogy lehet és ugyanakkor félelmetes, nekem ez biztos nem menne. Alázatra indít.

Találkozhatunk a szenttel a sákramentumok, a keresztelő és az úrvacsora kiszolgáltatásakor, ezeket eleve szentségnek hívjuk – mert a víz, a kenyér és bor mellett hangzik Isten Igéje, szava! Vele kerülünk kapcsolatba. A szent Istennel kerülünk kapcsolatba, amikor szól az Ő igéje. Itt és most is.

Szeretett Testvéreim! A szent Istenhez indultunk el ma: akinek a jelenlétében elcsendesedünk, aki alázatra indít, akit nem mi formálunk a magunk képére és hasonlatosságára, hanem aki formálhat minket az Övére?

A Vagyok, aki vagyok bemutatkozás felfedi Isten szentségét, de egyúttal azt is, hogy Isten kapcsolatban akar lenni az emberrel. Az vagyok, aki veled vagyok. Maradj velem kapcsolatban és egyre jobban megismersz majd, megismersz majd abból ahogy cselekszem, veled, benned, és általad! Ezért mondja Isten Mózesnek: Bizony én veled leszek! Mózes számtalan félelme és kifogása ellenére az úton Isten tényleg vele marad. Nem hagyja egyedül a feladatban, amit itt rábíz. Iszonyatosan nagy küzdelem vár Mózesre, a saját félelmeivel és gátlásaival, a saját népének vezetőivel, a fáraóval, mire a nép valóban szabaddá válik és kivonul Egyiptomból. De Isten mindvégig Mózessel és Mózesen keresztül a néppel van és az ismeretük folyamatosan bővül, a kapcsolatuk mélyül: átélik a 10 csapást, azt ahogy Isten kettéválasztja a Vörös-tengert, ahogy vezeti őket felhő és tűzoszlopban, ahogy aztán megkapják a 10 parancsolatot… sorolhatnánk. Isten a szabadító történeten keresztül mutatkozik be a népének. Újra és újra. Mózes után is.

„Vagyok, aki vagyok. Veled vagyok.” ezt mondja Isten magáról. Ma is elhangzott már ez a kijelentés, a keresztelőben, ahogy Jézus Krisztus kiküldi a tanítványait: … *Íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig*. Jézus Krisztusban láthatjuk mit jelent, hogy az Isten velünk van. Hogy valóban ismeri az örömeinket és szenvedéseinket, sőt meg is előz bennünket. Mert Krisztus halálával és feltámadásával legyőzte az örök halált, ha Krisztussal élünk, az örök életben élünk, mert az örökkévalóval kapcsolódik össze az életünk.

Szeretett Testvéreim! Úgy indultunk ma el, hogy kíváncsiak vagyunk arra, merre-mire hív a Vagyok, aki vagyok? Hogy szeretnénk valóban Vele menni az úton, szeretnénk, hogy közös legyen a történetünk, hogy a MI történetünk simuljon bele az Övébe? Békességet ad az számunkra, hogy azt ígéri Isten, velünk van? Az élő Úrral vágyunk találkozni, aki folyamatosan, a vele élt utunkon mutatkozik be, vagy egy hangulatot, egy emlékképet, egy régi bölcsességet jöttünk tisztelni? Fedezzük fel a *Veled vagyok* valóságát!

Vagyok, aki vagyok. Szent vagyok. Veled vagyok. mondja az Úr. Most is. Nekünk is. És hív bennünket arra, hogy úgy éljük az életünket, hogy meglátszódjon rajtunk az Övéi vagyunk. Ma mi a mi válaszunk erre? Szeretett Testvéreim, a bennünk született válasszal csendben, imádságban forduljunk a Vagyok, aki vagyok felé, ahogy Mózes tette ott a csipkebokornál! Ámen

jani lívia